

व्यवसिताकृतनिश्चया यत्ततोबुद्धेः ॥ १५ ॥ १६ ॥ तत्रतावत्प्रथमं भगवदवतारकारणमाह भूमिरित्यादिनवभिः श्लोकैः दृप्तनृपव्याजायेदैत्या स्तेषामनीकशतानामयुतैर्योभूरिभारस्तेनाक्रांता ॥ १७ ॥ विभोरंतिके उपस्थितासती ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ पौरुषीं पुरुषस्य भगवत इयं पौरुषीतां गां वाचं मे मत्तः आशुशृणुत माचिरमविलंबितं तथैव विधीयतां चेति ॥ २१ ॥ विज्ञापनात्पुनरेव पुंसां ईश्वरेण ज्वरस्तापः अवधृतोऽवधारितः

श्रीशुक उवाच सम्यग्व्यवसिताबुद्धिस्तव राजर्षि सत्तम ॥ वासुदेवकथायां ते यज्जातानैष्ठिकीमतिः ॥ १५ ॥ वासुदेवकथाप्रश्नः पुरुषांस्त्रीन्पुनाति हि ॥ वक्तारं पृच्छ कं श्रोतुं स्तत्पादसलिलं यथा ॥ १६ ॥ भूमिर्दृप्तनृपव्याजदैत्या नीकशतायुतैः ॥ आक्रांता भूरिभारेण ब्रह्माणं शरणं ययौ ॥ १७ ॥ गौर्भूत्वाऽश्रुमुखी खिन्नाक्रंदंती करुणं विभोः ॥ उपस्थितां तिकेतस्मै व्यसनं स्वमवोचत ॥ १८ ॥ ब्रह्मातदुपधार्याथ सह देवैस्तया सह ॥ जगाम स त्रिनयनस्तीरं क्षीरपयोनिधेः ॥ १९ ॥ तत्र गत्वा जगन्नाथं देवदेवं वृषाकपिम् ॥ पूरुषं पुरुषसूक्तेनोपतस्थे समाहितः ॥ २० ॥ गिरं समाधौ गगने समीरितां निशम्य वेद्यास्त्रिदशानुवाच ह ॥ गां पौरुषीं मे शृणुतामराः पुनर्विधीयतामाश्रुतथैव माचिरम् ॥ २१ ॥ पुनरेव पुंसां वधृतो धराज्वरो भवद्भिरंशैर्यदुषूपजन्यताम् ॥ स यावदुर्व्याभरमीश्वरेश्वरः स्वकालशक्त्या क्षपयंश्चरेद्भुवि ॥ २२ ॥ वसुदेवगृहे साक्षाद्भगवान्पुरुषः परः ॥ जनिष्यते तत्प्रियार्थं संभवंतु सुरस्त्रियः ॥ २३ ॥ वासुदेवकलानंतः सहस्रवदनः स्वराट् ॥ अग्रतो भविता देवो हरेः प्रियचिकीर्षया ॥ २४ ॥ विष्णोर्माया भगवती यया संमोहितं जगत् ॥ आदिष्टा प्रभुणां शेनकार्यार्थे संभविष्यति ॥ २५ ॥ श्रीशुक उवाच इत्यादिश्यामरगणान्प्रजापतिपतिर्विभुः ॥ आश्वास्य च महीं गीर्भिः स्वधाम परमं ययौ ॥ २६ ॥ शूरसेनो यदुपतिर्मथुरामावसन्पुरीम् ॥ माथुरान् शूरसेनांश्च विषयान्बुभुजे पुरा ॥ २७ ॥ राजधानी ततः सा भूत्सर्वयादवभूभुजा ॥ मथुरा भगवान्यत्र नित्यं सन्निहितो हरिः ॥ २८ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ देवकी गर्भसंकर्षणयशोदामोहनादि

कार्यार्थे यशोदायां संभविष्यति ॥ २५ ॥ २६ ॥ भोजेन्द्रबंधनागारे अवताराय प्रस्तावकथामाह शूरसेन इत्यादिनायावदध्याय समाप्ति मथुरामावसन्मथुरायां वसन् विषयान्देशान् ॥ २७ ॥ २८ ॥